

ERNEST BERNEA
- SOCIOLOG -

1905 - 1990

DISCUȚIA ÎN CONTRADICTORIU

Discuția în contradictoriu e bună numai când conduce Socrate. Altfel, este nerodnică în ceea ce privește subiectul și nenorocită în ceea ce privește raporturile dintre oameni. Dialogul are regulile lui pe care nici cei mai buni dintre noi nu le pot respecta.

Obișnuit, aceste discuții pun în lumină o seamă de defecte ale convorbitorilor, ieșite desigur de cele mai multe ori din setea de dominație și din teama de a nu fi înfrânți; amândouă izvorâte din trufie.

Discuția în contradictoriu este bună numai când se găsesc oameni care sacrifică toate elementele personale și care se înțeleg în chip desăvârșit asupra unui lucru: adevărul. Un duh bun vorbește:

„Îmi plac mai mult mărturisirile. Discuțiile în care cad fără voia mea mă fac să sufăr. Descopăr la prietenul meu o slăbiciune, sau am o ieșire neașteptată; și pentru una și pentru alta mă întristez și sufăr. Lupt continuu împotriva dușmanului din mine, mă străduiesc să-mi scutur rugina sufletului și e nedemn ca pentru un moment de falsă biruință să-mi frâng lumina. De aceea, de multe ori cedez, cu toată conștiința dreptății mele”.

Sursa: **Ernest Bernea**, *Îndemn la simplitate*, Editura Predania, 2006

PROGRAMUL LITURGIC

Mărti 13 aprilie	18:00	Sfântul Maslu
Miercuri 14 aprilie	18:00	Denia Canonului Mare
Vineri 16 aprilie	17:30	Denia Acatistului Bunei Vestiri
Sâmbătă 17 aprilie	08:00	Ceasurile, Sfânta Liturghie și Parastas → Pomenirea morților
	17:30	Vecernia și Litia
Duminică 18 aprilie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminică a 5-a din Post (a Sf. Cuv. Maria Egipteanca)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

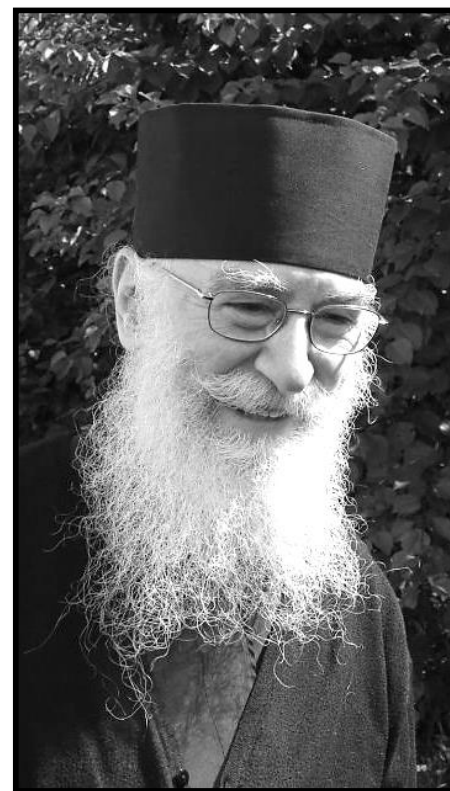
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Să știți că tot globul e o închisoare pentru toată lumea, unii ies pe brânci, alții în picioare, alții după cum se comportă în închisoarea asta mare care este lumea.”

– Constantin (Tache) Rodas

Nr. 385 / 11 aprilie 2021

PĂRINTELE
NIKON AGHIORITUL

NEA SKITI
SFÂNTUL MUNTE ATHOS

VOM UITA ORICE RĂU AM SUFERIT DE LA APROAPELE

Toate virtuțile ne pregătesc pentru unirea cu Dumnezeu. Acesta este scopul vieții noastre: unirea cu Dumnezeu, îndumnezeirea, după cum spun teologii. Însă cu rugăciunea se petrece ceva minunat! Rugăciunea este cea care ne unește cu Dumnezeu, nu doar că ne pregătește pentru unirea cu El. De aceea, trebuie să fim pregătiți înainte de a ne întâlni cu Dumnezeu. Trebuie să luăm aminte cum vom sta înaintea lui Dumnezeu. Nu este un lucru mărunț. Nu afirmăm că rugăciunea este un fapt pur duhovnicesc și că se raportează doar la suflet. Nu!

Mi-a spus un intelectual: „Ce importanță are cum stau la

rugăciune? Important este cum se înfățișează sufletul". Da, dar ceea ce nu știa nici el, nici noi, este un lucru foarte important, pe care ni-l spune un Sfânt al Bisericii: „Sufletul se modelează după trup”. Sufletul ia poziția trupului. Nu putem să stăm în poziția lotus – așa cum stau hindușii – și să zicem „*Doamne Iisuse Hristoase, miluiește-mă*”. Nu! Și trupul trebuie să învețe să se roage. Nu numai sufletul. Să ținem minte acest lucru ca să-l putem pune în practică!

De pildă, nu suntem întotdeauna într-o stare bună, nu simțim mereu dispoziția de a ne ruga, pentru că putem fi obosiți, fie am căzut în nepăsare, ori este ispită de la diavol care ne induce o stare de plictiseală, tristețe sau uscăciune duhovnicească. Ce vom face atunci când nu avem chef de rugăciune? Ne vom face cruce și vom spune: „*Doamne Iisuse Hristoase, miluiește-mă*”. Vom face o metanie și ne vom ridica. Iarăși: „*Doamne Iisuse Hristoase, miluiește-mă!*”. O metanie și ne vom ridica. „*Doamne Iisuse Hristoase, miluiește-mă!*”. Iarăși o metanie și ne vom ridica. Trupul va trage și sufletul după el. Și va începe și sufletul să facă metanii. Din acest motiv, ne vom pregăti să stăm cum se cuvine la rugăciune. Acesta este primul lucru.

Luăți aminte la al doilea! Înainte de a ne începe rugăciunea, vom uita orice rău am suferit de la aproapele. Dacă ne amintim în vremea rugăciunii de cel care ne-a întristat, rugăciunea noastră va fi zadarnică. Nu vom ține minte răul! Toată viața, în fiecare zi, ne vom lupta pentru aceasta și cu atât mai mult în vremea rugăciunii. Știți ce spune Sfânta Scriptură? Cel ce ține minte răul este sinucigaș, se omoară pe sine însuși. De aceea, vom uita orice rău pe care ni l-au făcut.

Spune un Părinte al Bisericii că cel ce se roagă și ține minte răul se aseamănă celui ce seamănă în loc pietros. Câte rădăcini va prinde sămânța semănată pe piatră, tot astfel va rodi și rugăciunea celui care ține minte răul. Ce spunem în rugăciunea Tatăl nostru? „*Și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm celor care ne-au greșit*”. Oare înțelegem ceva din ceea ce spunem? Îl rugăm pe Dumnezeu să ne ierte, în măsura în care și noi iertăm. Așa să ne ierte? Cum iertăm și noi?! Gândiți-vă încă o dată ce spunem! Nu Îl rugăm doar să ne ierte, ci să facă aceasta în măsură în care și noi iertăm. Vai nouă!

Mai apoi, vom începe să ne rugăm. Vom fi atenți la trei lucruri. Cu ce vom începe? Întotdeauna începem rugăciunea cu

mulțumirea. Întâi de toate, Îi vom mulțumi lui Dumnezeu! De ce să-I mulțumim? Cu toate câte se petrec în jurul nostru? Cu tot ce suferim? Cu toate bolile pe care le avem? De ce? Ia gândiți-vă! Există vreun motiv pentru care să-I fim recunoscători? De obicei, ne uităm la ce ne lipsește. Și bine facem, ca să ne luptăm să dobândim acel lucru. Dar ne-am gândit vreodată cât de multe avem deja? De ce ne-a dat ochi Dumnezeu? Ne era dator? I-am mulțumit vreodată lui Dumnezeu că vedem? De ce să vedem? Nu ne putem naște orbi? Ce am făcut ca să primim acest dar? Nu am făcut absolut nimic! Ne-am născut văzând, nu am apucat să facem ceva ca să merităm darul de a vedea.

Sfântul Apostol Pavel spune să dăm mulțumire pentru toate. Și aici se referă și la cele neplăcute care ni se întâmplă. Să dăm mulțumire pentru toate! Și am ajuns la așa o ticăloșie, încât nu Îi mulțumim lui Dumnezeu nici pentru darurile Sale. Și ne mai imaginăm că suntem buni creștini! Vom vedea ce ne lipsește, ne vom ruga lui Dumnezeu ca să ne împlinească cererile. Să-I mulțumim, însă, și pentru ce am primit până acum! Pe cei mulțumitori, pe cei ce au învățat să zică „*Slavă Ție, Doamne!*”, Dumnezeu îi atrage cu iubirea Lui, împlinindu-le imediat cererile.

Dumnezeu îi îndeplinește degrabă cererile celui mulțumitor, pentru că știe că acesta nu se va îndepărta de El. Nemulțumitorului, celui care nu a învățat să spună: „*Slavă Ție, Doamne!*”, celui care nu Îi mulțumește lui Dumnezeu pentru darurile Sale, Dumnezeu întârzie să-i împlinească dorințele. Cel nemulțumitor, cel care nu a învățat să spună „*Slavă Ție, Doamne!*”, se roagă și iar se roagă, însă Dumnezeu întârzie să-i răspundă cererii lui. O face intenționat, ca să-l țină cât mai mult posibil în rugăciune, ca să-l țină lângă El cât mai mult. Vrem, așadar, să ne audă Dumnezeu? Vom începe cu „*Slavă Ție, Doamne!*”. Îți mulțumesc, Doamne, că văd, că aud, că am o casă, că am cu ce să mă îmbrac, că am un pat pe care să dorm! Că am prieteni!

Iar apoi ne vom îndrepta către al doilea stadiu al rugăciunii: mărturisirea. Vom mărturisi înaintea lui Dumnezeu păcatele noastre. Le știe Dumnezeu! Dar să le conștientizăm și noi! Pentru că ne place să uităm ce am făcut. Întotdeauna ne vedem mai buni decât suntem. De aceea nu primim criticile altora. După mulțumire urmează mărturisirea, iar apoi cererile.

Sursa: sfantulmunteathos.wordpress.com